

Aluminij

TALUM, p.o., KIDRIČEVO
62325 Kidričevo

TALUM

ŠTUDIJSKA IN LJUDSKA
KNJIŽNICA
Trg svobode 1
62250 PTUJ

KIDRIČEVO

Poletni meseci so bili ponavadi čas nekakšnega zatišja, mrtvila. Aktivnosti na delu se zmanjšajo, nove naloge delno prenašamo na jesenski čas, ko se običajno znova zberemo v polnem številu.

To poletje pa se je pravzaprav dogajalo veliko novega. Aktivnosti so potekale predvsem v livarnah. Celo več jih je bilo kot običajno in kmalu bodo vidni rezultati, od katerih bo odvisen tudi obseg in način dela v Vzdrževanju, Prometu, Zagotavljanju kakovosti in službah.

Na žalost je že tako, da je pot od ideje do njene realizacije dolga. Vmes je potrebno veliko dela. Če je znan osnovni cilj, ki ga želimo doseči in ta je nadaljevanje proizvodnje aluminija na Dravskem polju v okviru evropskih standardov in norm, to delo ni odveč in težko.

Po zatišju tudi na področju obveščanja bomo v naslednji številki Aluminija že lahko predstavili nekaj novosti pri delu in izboljšav delovnega okolja.

Projekt prenove informacijskega sistema

V izvajanju projekta prenove informacijskega sistema (kratko PPIS) se izteka prvo leto od načrtovanih dveh let za celotni projekt. V grobem terminskem načrtu PPIS smo predvideli tri faze od tega prvi dve po 6 mesecev in tretja eno leto. Skozi vse tri faze se izvajajo trije parcialni projektni segmenti, ki obravnavajo dobavo, inštalacijo in poskusno obratovanje računalniške, komunikacijske in aplikativne programske opreme.

Računalniška oprema sestoji iz dveh IBM strežnikov RISC 6000 model 58H in 370, od katerih prvi predstavlja produkcijski, drugi pa razvojni strežnik. Oba sta med sabo povezana v "cluster", kar pomeni avtomatski prevzem funkcij tistega, ki je npr. v okvari. Oba strežeta z določenimi funkcijami uporabnikom, ki komunicirajo preko terminalov ali osebnih računalnikov. Z inštalacijo računalniške opreme prehitujemo terminski načrt PPIS zaradi zgodnejših

začetkov konkretne implementacije modulov Tritona.

Komunikacijska oprema sestoji iz računalniške mreže in komunikacijskih komponent s pripadajočo programsko opremo. Računalniško mrežo predstavlja optična hrbtenica in lokalni kabelski razvod od optičnega vozlišča do končnega uporabnika. Tudi z inštalacijo komunikacijske opreme prehitujemo terminski načrt PPIS zaradi enakih razlogov kot računalniška oprema.

Aplikativno programsko opremo predstavlja programski paket Triton, s katerim bomo na inštalirani računalniški in komunikacijski opremi vzpostavili poslovni informacijski sistem Taluma. Ta segment PPIS predstavlja za delavce Taluma tudi najprivlačnejši del, ker bo zagotavljal integracijo poslovnih funkcij družbe in delno tudi hčerinskih firm. V terminskem načrtu PPIS je bila načrtovana implementacija Tritona v prvem letu za

področje financ in računovodstva (v trajanju 6 mesecev), prodaje (9 mesecev) in nabave s skladiščnim poslovanjem (12 mesecev). Drugo polovico trajanja projekta pa bi namenili uvajanju modulov Tritona za planiranje in vodenje proizvodnje in vzdrževanja.

Dejansko stanje nam pokaže, da je podprojekt Triton-Finance bil zaključen v mesecu marcu 95, pri nabavi in prodaji, združeni v podprojekt Triton-Komerciala, pa je prišlo do trenutnega zastoja zaradi vnaprejšnje potrebe po novih, dopolnilnih programih k osnovni verziji Tritona in šele Čato nadaljevanje uvajanja. Če bi nadaljevali samo z osnovnimi moduli, bi proces uvajanja tekel proti koncu, kot je bilo načrtovano. Tako pa se bo konec najverjetneje zavlekel do konca leta. Programi, potrebni za izvajanje nabavne in prodajne funkcije po sedanjih metodologiji (predvsem nadgradnja nabavnega naloga z internim

naročilom, vodenje prevzema, zalog in odpreme po večih enotah mere ter povezava odpreme proizvodov s kemijskimi analizami), so v izdelavi, potek uvajanja pa smiselno korigiran. Dodatne nevšečnosti nam povzroča tudi sprememba uradnega zastopnika za trženje, implementacijo, šolanje in vzdrževanje Tritona. Vse pravice in obveznosti je namreč dosedANJI zastopnik BenCo. d.o.o. iz Kranja predal firmi Intertrade ITS d.d. iz Ljubljane. Tudi z našim soglasjem in podpisano pogodbo o prevzemu dolga oziroma obveznosti. Še največ težav zaradi opisane spemembe pričakujemo pri uvajanju modulov podprojektov Triton-Proizvodnja in Triton-Servis. Skušamo se v danih okoliščinah čim bolj osamosvojiti tudi pri vodenju uvajanja, ker v naslednjih mesecih ni za pričakovati od Intertradovih svetovalcev enakovrednega znanja o naših in Tritonovih problemih, kot so ga že imeli Bencovi svetovalci.

Boris Gornik

Računalniški nadzor nad delovanjem elektrolize B

V elektrolizi B nam je po uspešni avtomatizaciji nadzora nad kompresorsko postajo v zadnjem letu uspelo realizirati še eno pomembno nalogo. Kot podporo tehnološkemu in tehničnemu obvladovanju elektrolize, smo v obstoječi sistem integrirali **računalniški nadzor nad delovanjem skupin elektroliznih celic in računalniško upravljanje sistema signalizacije anodnih efektov.**

Kaj to pomeni v praksi?

Računalniški nadzor nad delovanjem el. celic nam na osnovi meritev omogoča kontinuirano spremljanje toka, napetosti in upornosti na

posameznih skupinah 12 celic. Prav tako na osnovi meritev ugotavljamo pojav anodnega efekta na posamezni skupini, trajanje anodnega efekta in njegovo jakost. Procesni tehnolog in kontrolor tako razpolagata z dodatnimi podatki potrebnimi za ugotavljanje stanja elektrolize. Prav tako se seveda vsi podatki na različne načine obdelujejo, tako da je možno dobiti dokaj popolno sliko delovanju el.celic v določenem časovnem obdobju (zadnji uri, izmeni). Sistem signalizacije anodnih efektov na posameznih skupinah celic predstavlja vizualni in zvočni alarm, ki

delavca na skupini opozori na ta pojav, ko je potrebno zaradi močno povečane porabe električne energije ukrepati hitro in učinkovito. Ko smo sistem računalniško podprli, se je povečala zanesljivost delovanja, prav tako pa so vse nastavitve mejnih vrednosti enostavnejše in predvsem natančnejše.

Pričakovanja?

Z uvedbo sistema se bo izboljšal nadzor nad kvaliteto opravljenega dela na posameznih skupinah. Natančno bo možno ugotavljati vse anomalije v delovanju celic z vidika spremljanja upornosti in tudi hitreje ukrepati. Prav tako je

sistem predvsem velika podpora tehnološkemu delu, ko je potrebno spreminjati določene tehnološke parametre.

Predvidevamo, da bo z izboljšanim nadzorom možno natančneje obvladovati delovno električno napetost in s tem porabo električne energije.

Z ozirom na dejstvo, da je sistem izključno plod lastnega znanja, izkušenj in predvsem hotenja, tako v fazi idejne zasnove kot v sami realizaciji, si projekt zasluži vso pozornost.

Avust Šibila

Likovna kolonija Štatenberg

Bilo je četrtrič zapored. Prav na Štatenbergu, toda motivov za slikanje še dolgo ne bo zmanjkalo. Štatenberg z okolico skriva toliko lepih kotičkov, da človeka ne pusti ravnodušnega. In če je umetnik, toliko bolj.

Prišlo jih je 14, pa ne zato, da bi ustvarili nekaj velikega, ampak prenesli na platno delček kraja in okolice. Vsak je ustvaril dve deli, ki jih je, tako je bilo dogovorjeno, dobil sponzor.

Organizatorji so bili prijetno presenečeni nad odzivom domačinov, ki so zadnji dan kolonije, ko je bila odprta razstava del, napolnili viteško dvorano in skupaj s povabljenimi prisluhnili šansonom, ki jih je zapel Duo Visinsky in Vizecky.

V imenu umetnikov je spregovoril **Dušan Fišer, akademski slikar**, doma s Ptujске Gore, ki živi in dela v Ljubljani. Zahvalil se je organizatorjem in vsem, ki so skrbeli, da so se na gradu počutili grajsko.

Za naš časopis pa je o koloniji dejal: "To jemljem kot manifestacijo, nek dogodek, srečanje, kjer ne pričakujem nekaj izjemnega, saj je časa malo, morda premalo, da bi lahko dokončali kaj večjega. Mislim, da je tako srečanje za vsakega pozitivna izkušnja. Delali smo drugače kot doma, pod drugačnimi pogoji, platna so bila že pripravljena. Vse je bilo drugače. Toda ta prostor naredi nate izjemen vtis, ambient je tak, da te

prevzame... Prijetno je bilo tudi to, da smo na tem prostoru živeli in delali, srečali nove ljudi."

S široko iskrenim nasmehom je končal pogovor z besedami: "Bilo je prijetno, bilo je grajsko."

H klepetu sem povabila tudi **Branka Gajšta**, našega delavca, ki je bil na Štatenbergu v dvojni vlogi: **organizator in slikar**. Branka Gajšta smo kot slikarja lahko spoznali v Talumu na razstavišču Aluminij in kasneje v jedilnici (sanitarni). Prepoznaven je po svojih sončnicah, Ptujski Gori, Ptujcu... Že več let se udeležuje slikarskih kolonij. Včasih so se dobivali pri Tomažu pri Ormožu. Prav tam so mu pred nekaj več kot štirimi leti namignili, naj organizira kakšno kolonijo, ker je doma tako blizu gradu. Takoj se je lotil dela in tako je leta 92 postal grad Štatenberg kraj prvega srečanja slikarske kolonije, ki se je je udeležilo 12 slikarjev. Iz takratnih skromnih začetkov se je letos srečanje slikarjev razvilo v pravo manifestacijo umetnosti in mnogi si želijo, da bi bilo iz leta v leto tega še več.

Talum, kot sponzor, je poskrbel tudi za odlično organizacijo, za kar gre

zahvala **Darku Ferlincu**.

Družno z Gajštom sta pripravila srečanje, ki bo ostalo vsem v prijetnem spominu, tako je bilo slišati na otvoritvi razstave.

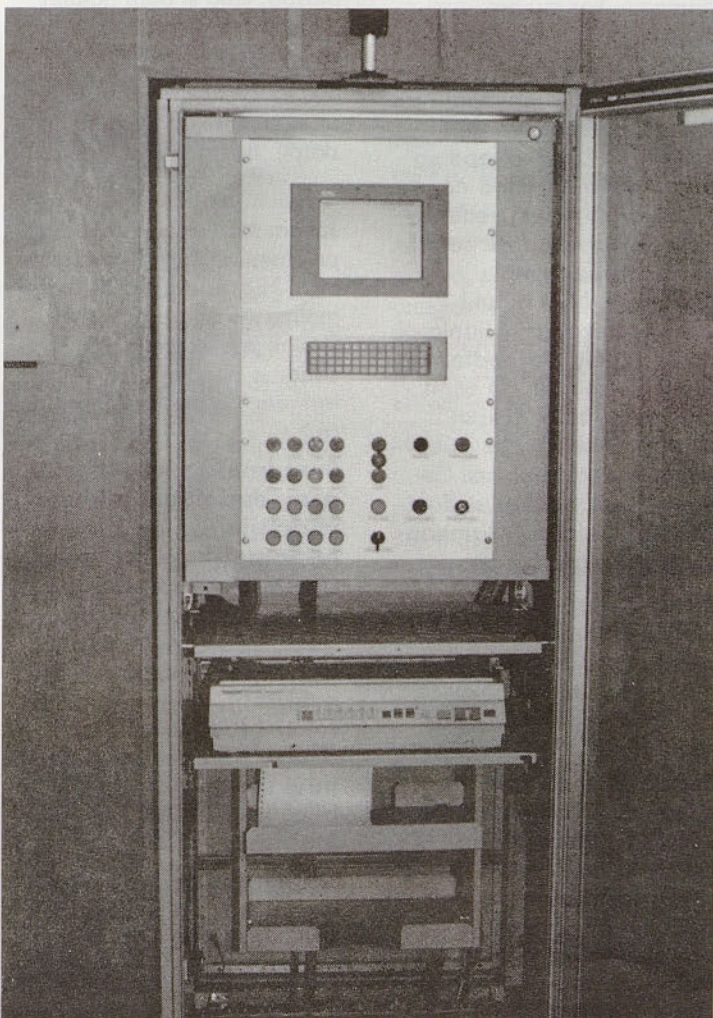
Poklepetala sva o ustvarjanju v tako veliki družini. Prvi dan je namenjen prepoznavanju kraja in ljudi, prilagajanju. Sploh pri akademskih slikarjih. Potem sledi čas, ko vsak v mislih ustvari kompozicijo, ki bo kasneje zaživela na platnu. Prepričal me je, da ni potrebno, da bi bil umetnik sam, ko ustvarja. Čar kolonije je ravno v tej drugačnosti, delu v skupini, druženju...

Ni mogel skriti, kako prijetno ga je presenetil odziv ljudi, saj se jih toliko na otvoritvi ni zbralo še nikoli, kar je dokaz, da so srečanje slikarjev sprejeli kot dogodek svojega kraja.

To ga veseli tudi zato, ker je prepričan, da nas v šolah, začnši z osnovno, premalo naučijo, kako dojemati umetnost. Takole razlaga: "V bistvu to ni razum, ampak občutek. Ni potrebno, da vem, kaj je umetnik mislil izraziti z velikimi modrimi ploskvami. Dovolj je, da se zagledam v sliko in začutim neko toplino. Všeč mi je. To je to; sprejemem umetnino."

Računalniški nadzor nad delovanjem elektrolize B

Počitniško delo v proizvodnji

Vsako poletje dajemo možnost mladim, zdravstveno sposobnim fantom - študentom ali dijakom, ki morajo biti stari 18 let, da se neposredno seznani s proizvodnjo, poprimajo za enostavnejša dela in na koncu dobijo plačilo, s katerim uresničijo delček svojih želja ali olajšajo skrbi staršev pred začetkom novega študijskega leta.

K pogovoru sem povabila dva študenta, ki sta delala še v septembru, da bi povedala, kako sta se počutila kot delavca Taluma, eden pomočnik elektrolizerja, drugi pri čiščenju anodnih kompletov.

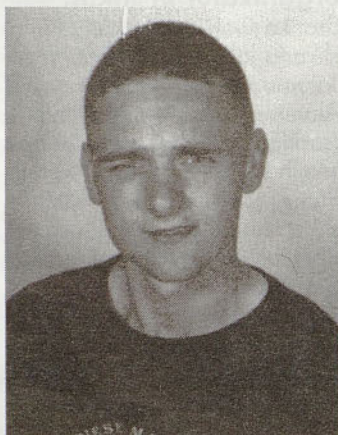
Bila sta med mlajšimi. Jože Steiner, star 19 let, doma iz Gereče vasi in Jani Lajh, star 18 let in pol, doma iz Hajdine.

Obema sem postavila ista vprašanja in se pogovarjala z vsakim posebej. Čeprav sta delala v različnih sredinah (elektroliza in proizvodnja anod), so si bili odgovori presenetljivo podobni.

O tovarni sta veliko slišala, v proizvodnih obratih pa ni bil nobeden. Res, da je bil Jani pri ateju, ampak tem je drugače.

Jože Steiner

Jani Lajh

Zakaj sta se odločila za delo v Talumu!

Jani: "Končal sem srednjo tehnično šolo in me je zanimalo, kakšni so ti stroji, kako teče proizvodnja v tako veliki tovarni. Pri kakšnem privatniku ne morem videti kaj takega."

Jože: "O proizvodnji sem že veliko slišal in rad bi spoznal to delo, srečal nove ljudi, delo v skupini. Drugi razlog pa je bil ta, da nekaj zaslužim, saj so knjige, ki jih bom rabil za študij, zelo drage."

Začetek je bil težak. Tako sta ga opisala:

Jani: "Ne ravno prijeten. Začel sem delati, ko so ravno čistili. Ne le prostore, ampak tudi filter in je bilo v zraku še več prahu kot običajno, jaz pa umazan, da sem se ustrašil sam sebe. Mislil sem, da se več ne bom znebil umazanije, pa mi je odleglo, ko sem se stuširal. Potem je bilo boljše in navadil sem se. Razen žgečkanja v grlu, ki sem ga čutil včasih bolj, včasih manj, ni bilo hudega. Res pa je, da v takem ne bi

rad delal celo življenje. Tako za kratek čas pa je bilo, kljub prahu, prijetno."

Jože: "Ko sem stopil v elektrolizo, sem videl sam dim in prah in bilo mi je zelo neprijetno. Če po pravici povem, sem drugi dan mislil, da bom kar umrl. Potem pa sem se tako navadil, da mi je danes skoraj žal, da moram oditi."

Lepo so ju sprejel. Bila sta presenečena.

Jani: "Delavci so me lepo sprejeli. Presenečen sem bil, saj ni bilo izrečene nobene pikre na moj račun, čeprav se v začetku nisem znašel, nisem si predstavljal dela, nič nisem vedel o proizvodnji. Zdaj pa se mi zdi kot da sem eden izmed njih. Počutim se del skupine. Dobri so bili do mene, resnično mi je bilo všeč, da so me tako sprejeli."

Tudi med seboj se razumejo. Sicer pazijo, da dela vsak svoje in povejo drug drug drugemu, kar mu gre. Tudi, če je izrečeno v šali, se čuti, da mislijo resno."

Jože: "Moram povedati, da sem bil presenečen nad sodelavci. Izredno lepo so me sprejeli. Posebno na začetku, ko nisem vedel, kako in kaj, so prišli celo iz druge grupe in mi pomagali. Nisem čutil nobenega zapostavljanja ali da bi mi kdo kaj podtaknil. Opazil sem tudi, da sami med seboj zelo "skupaj držijo". Izjemno lepo je biti notri. Super grupa so. Če so vse take, vsaka jim čast. Jaz sem spoznal IV. izmeno."

Tudi o vodjih vse lepo.

Jani: "Z gospodom Dobnikom sva se veliko pogovarjala. Imam občutek, da ti vodje več kot polovico časa preživijo v proizvodnji. To mi je všeč."

Jože: "Seveda sem jih spoznal. Z vodjem obrata sva se pogovarjala in opozoril me je na dolžene nevarnosti, mi marsikaj razložil. Mislil, da je tudi odnos do podrejenih dober. Meni se zdi, da se super razumejo."

Po pripovedovanju sodeč bi še ostala. Toda pred njima so drugačni cilji.

Jani: "Vpisal sem se na gradbeno in upam da mi bo uspelo dokončati študij."

Jože: "Bi, navadil sem se, ampak ne za celo življenje. Lepo je biti notri zaradi medsebojnih odnosov, skrbi pa me nezdruvo okolje in škodljivi plini. V tem kratkem času nisem imel težav z zdravjem. Vroče je bilo res, ampak tudi doma mi je vroče, če kaj takega delam."

Glede na trenutno stanje pri nas doma sem se odločil za višješolski študij in se vpisal na strojništvo. Moj cilj je končati to šolo, nekje dobiti službo in ob delu nadaljevati na drugi stopnji.

S plačilom sta bila zadovoljna.

Jani: "Seveda. Sklenil sem, da tega denarja ne bom kar tako zapravljaj. Rad poslušam glasbo, zato si bom najprej kupil komponente za glasbeni stolp."

Jože: "Največ bom porabil za študij (nakup knjig in skript). Bojim se, da kar vse."

Jani in Jože sta se poslovila s prijetnimi občutki. Nekateri se niso. Nič nista grajala. Tudi z malico sta bila zadovoljna. Dovolj je bilo vsega. "Le kadar je bilo kaj takega, kar rad jem," je pristavil Jože, "bi še."

Sem imela srečo izbrati prav dva neobčutljiva, vzdržljiva, nepomehkužena fanta, ali sta imela onadva srečo, priti v skupino ljudi, ki so se izkazali kot super sodelavci, celo prijatelji. Želim si, da bi takšni tudi ostali, kajti drugo poletje bodo prišli novi fantje in lepo bi bilo, ko bi rekli kot Jože Steiner:

"Zahvaljujem se vsem delavcem za prijaznost, tudi vodjem. Bilo je super."

Vera Peklar

Zahvala

Zdenko Gajser, Prepolje 47, se iskreno zahvaljuje vsem sodelavcem iz Vzdrževanja Taluma za denarno pomoč ob nesreči — požaru.

Ker je takih srečanj vedno manj, bi bil greh pustiti v predalu ureništva zapis, ki čaka na objavo že od maja. V Proizvodnji anod so zapisali:

Srečanje delavcev iz proizvodnje anod

V soboto, 20. maja 1995 je v športnem parku Hajdina potekalo drugo tradicionalno srečanje vseh delavcev zaposlenih v delovni enoti Proizvodnja anod. Udeležila se ga je večina delavcev iz vseh organizacijskih enot, razen ene izmene iz Sestavljalnice.

Namen srečanja je bil predvsem spoznavanje in druženje delavcev med posameznimi enotami in izmenami.

Srečanje je motil rahel dež, ki pa ni skalil dobrega razpoloženja med udeleženci.

V sklopu srečanja je potekal (tradicionalni) turnir v malem nogometu, na katerem so sodelovale štiri ekipe iz vsake enote. Torej ekipe: Vodstva, Proizvodnje anodnih blokov (stari del) Peči Riedhammer in Sestavljalnice.

Turnir je potekal po sistemu vsak z vsakim tako, da so bile možne poravnave vseh "starih računov" predvsem z ekipo vodstva. Kljub temu na tekmah ni bil v ospredju toliko rezultat, kot želja po gibanju oziroma rekreaciji (po turnirju samo en delavec v bolniškem staležu). Sicer pa so igralci v večini primerov svojo odvečno energijo (zaradi svoje nemoči) sproščali na sodniku (z licenco nogometnih sodnikov Slovenije), ki pa je svoje delo opravil avtoritetno, seveda z manjšimi napakami, v večini primerov v škodo poraženih ekip. Vendar se je na tekmah splačalo potruditi, saj so najboljše tri ekipe čakale lepe praktične nagrade, prvo ekipo pa še prehodni pokal DE Proizvodnja anod.

Na koncu so si te nagrade razdelili takole:

1. mesto Peč Riedhammer (v sestavi Horvat, Zavratnik, Leskovar, Mlakar, Škerget, Jurilj, Drevenšek)
2. mesto Proizvodnja anodnih blokov
3. mesto Sestavljalnica.

Ekipe vodstva je tekmovalje končala na zadnjem 4. mestu. Vzrok slabe uvrstitve je pomanjkanje igrskega kadra (stare poškodbe, spravljalne premoga).

Po končanem turnirju so poražene ekipe takoj napovedale povračilne tekme, da popravijo oziroma vrnejo svoj omajani nogometni ugled.

Vsi tisti, ki pa jih igranje nogometa ne privlači, so spodbujali svojo ekipo, vrteli glasbo, plesali, povezovali program (prek ozvočenja) in skrbeli, da se pijača ne bi preveč segrela ter pečenke preveč ohladile.

Leto dni bo tako prehodni pokal krasil stikalni prostor peči Riedhammer. Porazene ekipe oziroma igralci pa se bodo nekaj časa, če se bo le dalo, izogibali tega delovnega mesta, da ne bi doživeli nepotrebnega ponižanja.

Srečanje in turnir sta bila dobro organizirana, za kar je potrebno pohvaliti organizatorje Proizvodnje anodnih blokov (stari del).

Na koncu so se delavci razšli z mislijo nasvidenje naslednje leto.

V.Š.

Zmagovalci

Balet na vodi

Dober tek in na zdravje!

Teniški turnir

Bilo je, bi morali začeti ta zapis, saj je šesti maj, ko je bil na igriščih tehniškega centra turnir, res daleč. Ker so sodelovali naši delavci in nekateri bivši naši, moramo o tem pisati, čeprav pozno.

Namen organizacijskega odbora, ki so ga sestavljali Ivan Mazera, Rudi Bogdan in Milan Fajt, je bil "pripraviti družabno srečanje vseh bivših in sedanjih sodelavcev in vse skupaj povezati s teniško igro, za katero se odloča vedno več ljudi."

Turnir so odigrali v lepem vremenu in na dobro pripravljenih igriščih, za kar se zahvaljujejo Marku Miheliču.

Najbolj uspešni so bili:

1. Vojo Gulin
2. Rudi Bogdan
3. Viktor Markovič in Marko Mihelič

V tolažilni skupini je postal zmagovalec Ivo Krnjič, drugo mesto pa je zasedel Miljenko Bosak.

"Z željo, da bi turnir postal tradicionalen, se organizacijski odbor iskreno zahvaljuje vsem sponzorjem, brez katerih turnirja ne bi mogli izvesti.

Hvala gospodom: Danilu Topleku, Janku Bedraču, Darku Vidoviču, Zdravku Jernejšku, Ivu Krnjiču, Ivu Potočniku in Marku Adamčiču.

Zahvaljujemo se tudi vsem igralcem, ki so se v velikem številu udeležili turnirja."

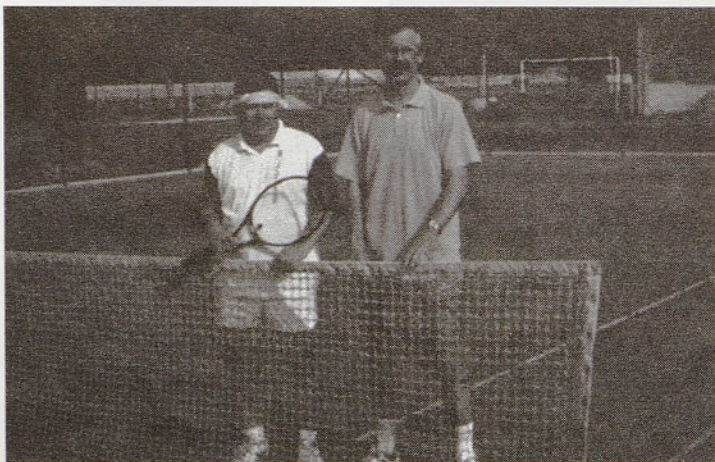
Organizacijski odbor

Prišel, videl, zgubil

Kako igrati proti šefu

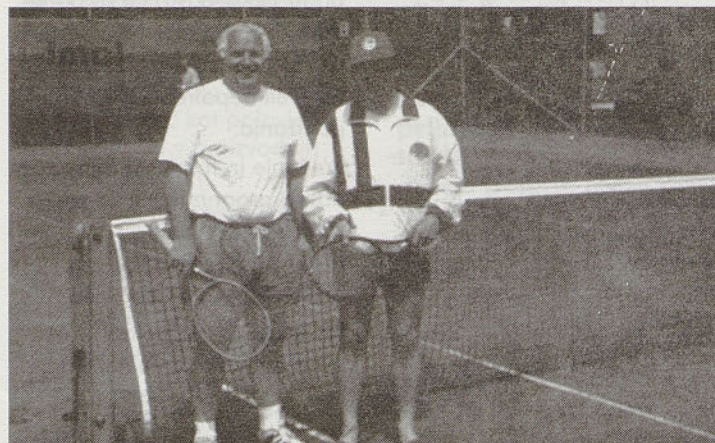
Obračun pri O.K. Koralu

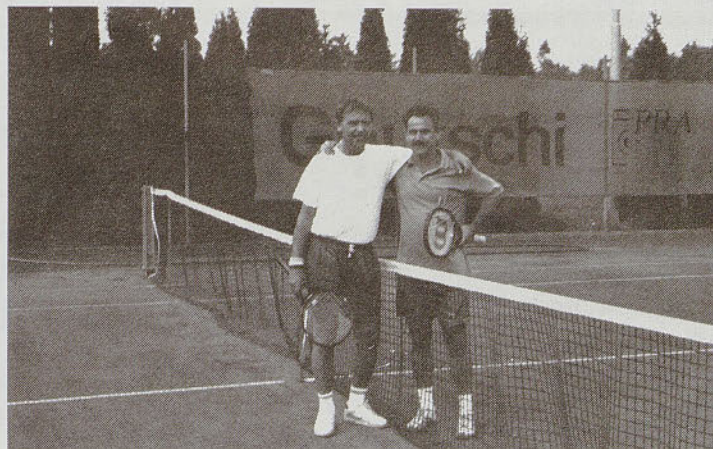

Oh ta kruti žreb

Pomembna ni niti višina

...niti teža

Jesenski teniški turnir TALUM '95

Na teniški igriščih TKC Kidričevo je bilo 23. septembra 1995 živahneje kot običajno, saj se je odvijal jesenski teniški turnir zaposlenih v Talumu in podjetjih, ki so nastala v okviru Taluma.

V lepem jesenskem jutru se je zbralo več kot dvajset ljubiteljev te igre, ki so z bodrenjem dvigovali moralo nastopajočim.

Razigravanje in vsi dvboji do polfinala so se igrali na devet dobljenih gameov, polfinalna in finalni boj pa so se igrali na dva dobljena seta. Takšen tekmovalni sistem je zahteval maksimalno discipliniranost igralcev, kajti zelo težko je odigrati toliko iger v enem samem dnevu.

V polfinalnih dvbojih so se srečali Korošec, Mihelič, Mazera, Lipovac. Uspešnejša Korošec in Mazera sta se pomerila v finalu, kjer je slavil Korošec. Vsi, ki so bili poraženi v prvih treh kolih, so igrali v tolažilni skupini, kjer je bil najuspešnejši Fajt, ki je v finalu premagal Horvata.

Vsi udeleženci so prejeli komplete treh trakov za oblaganje ročajev loparjev. Zmagovalci polfinala in finala

pa so bili nagrajeni z diplomami, kolajnami in kompleti žogic. Zmagovalec turnirja je prejel še prehodni pokal, kar pomeni, da bo jesenski turnir postal tradicionalen.

Tudi za veseli del je bilo poskrbljeno. Omenil sem že veliko število kibicev, ki so popestrili ogorčene boje. Bili so fair in na nivoju kot se spodobi za to vrsto igre. Vsi udeleženci in njihovi partnerji ali prijatelji so bili pogoščeni s pijačo in izvrstno cigansko pečenko, ki jo je z veliko mero okusa pripravil gospod Kokot-Poki.

Da se je lahko vse skupaj izteklo, so prispevali finančna sredstva gospodje Toplek, Bedrač in Krnjič, igrišča pa je skrbno pripravil Marko Mihelič. Nad organizacijo so posebej bdeli gospodje: Bogdan, Mazera in Fajt.

Vsem skupaj gre zahvala za prsrčno druženje, s katerim smo dokazali, da tudi izven tovarniški vrat lahko uspešno sodelujemo.

Na koncu turnirja smo si bili vsi edini, da se bomo še srečali.

Organizacijski odbor

